

РЕШЕНИЕ

№ 5479

гр. София, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7375** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 20070277 от 17.03.2021 г., постановено по н.а.х.дело №3223/2020 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 4^{ти} състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 22-006420 от 17.02.2020 година, с което директор на Дирекция „Инспекция по труда“-С. (ДИТ) е наложил на [фирма] „имуществена санкция“, в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, на осн. чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от управителя на ДИТ, чрез процесуалния си представител - служител с юридическо образование Д. М., с искане да бъде отменено и да се потвърди издаденото НП.

Релевираното основание е за нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че не е налице изложеното от съда процесуално нарушение - разминаване на посочената в АУАН правна квалификация и тази в НП, което да не можело да се преодолее по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът, чрез процесуалния си

представител поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не се представлява.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата от СРС за установена фактическа обстановка е, че на 04.11.2019 г., около 11:00 ч. служители на ДИТ – С. извършили проверка на строителен обект: „Многофамилна жилищна сграда с магазини, гаражи и подземен гараж“, находящ се в УПИ II- 551, кв. 183, м. „Г. квартал“, р-н И., [населено място], с изпълнител [фирма], с ЕИК:[ЕИК].

На място св. Л. установил лицето Г. В. Б. с ЕГН [ЕГН], да извършва трудова дейност, като кофражист. На лицето Б. била предоставена за попълване декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 и чл. 402, ал. 2 КТ. В собственооръчно попълнената декларация, лицето е посочило, че работи в [фирма], от 1 ден, на длъжност „кофражист“, с 4-и часова работно и сключен трудов договор. Констатациите от проверката били отразени и в съставения протокол за извършена проверка.

До приключване на проверката на 13.11.2019 г. в Д „ИТ“- С. са представени сключен между [фирма] и Г. В. Б., трудов договор в писмена форма, справка за изпратено и прието в ТД на НАП уведомление с изх. №02388193137800/04.11.2019 г., 20:27:04 ч.

На база на констатациите, св. Л. съставил срещу [фирма] акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-006420/13.11.2019 г., като приел, че дружеството е извършило нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ, тъй като дружеството, в качеството му на работодател е допуснало до работа лицето Г. Б., в обекта на контрол на 04.11.2019г., преди да му предостави копие от уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, заведено в ТД на НАП на 04.11.2019г. в 20:27:04 часа. Въз основа на АУАН било издадено НП.

За да постанови решението си, районният съд приел, че е налице основание за отмяна поради незаконосъобразност на обжалвания акт по отношение нарушението, тъй като с НП се изменяла правната квалификация на административното нарушение, дадена в АУАН. В съставения АУАН, като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ, а в издаденото въз основа на него НП нарушението е квалифицирано, като такова на чл. 63, ал. 2 от същия закон.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 36, ал. 2 от ЗАНН административнонаказателното производство се образува със съставяне на АУАН. Една от функциите на АУАН е обвинителната, тъй като с него се повдига обвинение на конкретно лице, за извършено от него административно нарушение. Със съставянето на АУАН на соченото като нарушител лице се повдига обвинение за конкретно извършено нарушение с индивидуализиращите го белези – деяние, дата и място на извършване, правна квалификация. От този момент за лицето възниква възможност да се защитава срещу вмененото му нарушение при посочената фактическа обстановка и правна

квалификация. В този смисъл е недопустимо с НП лицето да бъде наказано за административно нарушение с правна квалификация, различна от тази дадена в АУАН. При това положение е накърнено правото на защита на наказаното лице, което има право да узнае какво точно нарушение се твърди, че е извършило, както и за какво нарушение се наказва и при каква правна квалификация. С други думи наличието на неяснота и/или противоречие относно вмененото нарушение и правната му квалификация, дадени в АУАН и в НП, е съществено процесуално нарушение, което не може да бъде санирано по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН. То води до съществено засягане на правата на жалбоподателя и в частност на правото му на защита, което обуславя отмяната на НП.

Като е достигнал до този извод и като е отменил НП, СРС е постановил правилно решение.

С оглед изложеното и поради липсата на релевираното с жалбата касационно основание и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20070277 от 17.03.2021 г., постановено по н.а.х.дело №3223/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.